

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДОНЕЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ВАСИЛЯ СТУСА

КРАСНОГОЛОВА ВІКТОРІЯ ВІТАЛІЇВНА

Допускається до захисту:

В.о. завідувача кафедри
журналістики та соціальних
комунікацій, доктор п. н., к.н.
із соц. комунікацій,
Наталія СТЕБЛИНА

« ____ » _____ 2025 р.

**ЄВРОІНТЕГРАЦІЯ УКРАЇНИ В ЦИФРОВИХ МЕДІА:
СТВОРЕННЯ КОНТЕНТУ ДЛЯ INSTAGRAM І THREADS**

Спеціальність 061 Журналістика

Магістерська робота (практичний медіапроект)

Науковий керівник:

Чорнодон М.І.,

кандидат наук із соціальних комунікацій

доцент кафедри журналістики та соціальних комунікацій

Оцінка: ____ / ____ / ____

(бали за шкалою ЄКТС/за національною шкалою)

Голова ЕК: _____

(підпис)

Вінниця – 2025

ЗМІСТ

ВСТУП.....	5
ОПИС ПРОЄКТУ	8
Опис запланованої діяльності та контент-план.....	8
Аудиторія	12
Очікувані результати та вплив проєкту.....	13
Опис медіаринку.....	14
Звіт за результатами втілення проєкту	15
Глосарій.....	17
ВИСНОВКИ І ПЕРСПЕКТИВИ	22
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ І ЛІТЕРАТУРИ.....	24
ДОДАТКИ.....	27
Додаток А	27

АНОТАЦІЯ

ЄВРОІНТЕГРАЦІЯ УКРАЇНИ В ЦИФРОВИХ МЕДІА: СТВОРЕННЯ КОНТЕНТУ ДЛЯ INSTAGRAM І THREADS

Медіапроект присвячений дослідженню та висвітленню процесів євроінтеграції України у форматі цифрових комунікацій, зокрема через створення аналітичного та просвітницького контенту для соціальних мереж Instagram та Threads. Соціальні платформи стали одним із основних каналів споживання інформації серед молодшої аудиторії, а отже – ефективним інструментом популяризації знань про європейські цінності, реформи та сучасні інтеграційні процеси.

Проект спрямований на формування доступної та достовірної комунікації щодо політичних, соціальних та цифрових трансформацій, які відбуваються на шляху України до членства в Європейському Союзі. У межах роботи здійснено підготовку тематичних дописів, пояснювальних матеріалів, інтерв'ю та аналітичних оглядів, що розкривають сутність ключових понять євроінтеграції, функціонування інституцій ЄС, цифрової політики та сучасних тенденцій цифровізації. Контент ресурсу створено з орієнтацією на широку аудиторію, насамперед молодь, яка активно споживає інформацію в соціальних мережах і водночас формує запит на зрозумілі та змістовні пояснення.

Медіапроект демонструє, що цифрові медіа можуть бути ефективним інструментом популяризації знань та розвитку медіаграмотності. Формати Instagram і Threads дозволяють структурувати контент у доступній для цифрової аудиторії формі, забезпечуючи баланс між аналітичністю та візуальною подачею. Результатом є створення інформативного середовища, у якому питання євроінтеграції подаються системно, аргументовано та в узгодженні з потребами сучасного медіаспоживача.

Ключові слова: євроінтеграція, Євросоюз, цифровізація, європейські стандарти.

ABSTRACT

EUROPEAN INTEGRATION OF UKRAINE IN DIGITAL MEDIA: CREATING CONTENT FOR INSTAGRAM AND THREADS

The media project focuses on studying and communicating the processes of Ukraine's European integration through digital communication formats, particularly by creating analytical and educational content for the social platforms Instagram and Threads. Today, social media serve as one of the main sources of information for young audiences, making them an effective tool for promoting knowledge about European values, reforms, and current integration processes.

The project aims to provide accessible and reliable communication about political, social, and digital transformations that accompany Ukraine's path toward membership in the European Union. Within the project, thematic posts, explanatory materials, interviews, and analytical summaries were prepared to clarify key concepts of European integration, the functioning of EU institutions, digital policies, and modern trends in digitalization. The content is designed for a wide audience, especially young people who consume information actively through social media and increasingly seek clear and meaningful explanations.

The project demonstrates that digital media can effectively promote public awareness and support media literacy. The formats of Instagram and Threads make it possible to structure information in a visually engaging and easy-to-understand way, balancing analytical depth with accessible presentation. As a result, the project creates an informative environment where key topics of European integration are presented systematically, accurately, and in line with the expectations of contemporary digital audiences.

Keywords: European integration, European Union, digitalization, European standards.

ВСТУП

Актуальність обраної теми

Європейська інтеграція є одним із ключових векторів розвитку сучасної України, закріпленим у Конституції та підтримуваним більшістю громадян. У процесі наближення до Європейського Союзу особлива роль належить інформаційній сфері, адже саме медіа формують суспільне розуміння реформ, стандартів ЄС та причинності зовнішньополітичних рішень. У цифрову епоху ці процеси значною мірою переміщуються у соціальні мережі, які стають основним джерелом інформації для мільйонів користувачів.

Соціальні платформи відкривають нові можливості для взаємодії з аудиторією, але одночасно створюють ризики, а саме: поширення маніпуляцій, міфів, фрагментарних знань та політичної дезінформації. У контексті війни та активізації російських інформаційних операцій ці виклики лише посилюються [14]. Тому створення якісного, достовірного та візуально адаптованого контенту про євроінтеграцію у соціальних мережах набуває особливої ваги, оскільки сприяє розвитку критичного мислення, підвищенню медіаграмотності та зміцненню довіри до європейського курсу України.

Цифрові медіа, зокрема, Instagram та Threads формують нову комунікаційну культуру, у якій пріоритетними стають лаконічність, візуальна подача, інтерактивність і персоналізований підхід до подання інформації. Водночас тематика євроінтеграції традиційно сприймається як складна та «офіційна», що потребує адаптації під формат сучасних платформ. Саме це визначає актуальність розробки медіапроєкту, який би доступно й коректно пояснював ключові напрями співпраці України та ЄС, розвіював поширені міфи та підтримував інтерес аудиторії до теми реформ та європейських стандартів.

У цьому контексті особливо важливим є створення матеріалів, що поєднують журналістську достовірність із цифровим сторітелінгом: інфографікою, короткими поясненнями, відеоформатами, інтерактивами та пояснювальними серіями слайдів. Такий підхід сприяє ширшому охопленню

аудиторії, робить складні політичні процеси зрозумілими та підтримує суспільний діалог щодо майбутнього України в Європейському Союзі.

Мета медіапроєкту – створення й наповнення цифрових платформ Instagram та Threads аналітичними, інформаційними та просвітницькими матеріалами про євроінтеграцію України, адаптованими до форматів сучасних соціальних мереж. Така потреба зумовлена недостатньою поінформованістю громадян щодо питань європейської інтеграції, зокрема цифрової трансформації, адаптації українського законодавства до права Європейського Союзу, а також можливостей для молоді в межах освітніх та бюджетних програм ЄС. Проєкт покликаний формувати практичне розуміння того, що зараз змінюється для людей в Україні та чому важливо, щоб громадяни цікавилися й брали участь у цих процесах.

Основні цілі та завдання:

- висвітлювати конкретні приклади впровадження європейських стандартів в Україні, включно з цифровими сервісами, програмами підтримки громад, молоді та освіти;
- створювати серії просвітницьких постів та відеоматеріалів, у яких пояснюються ключові поняття євроінтеграції, приклади реформ, цифрові ініціативи та можливості для громадян;
- популяризувати термінологію, пов'язану з євроінтеграцією, пояснюючи її доступно для ширшої аудиторії;
- формувати суспільне розуміння шляхів адаптації до європейських стандартів, включаючи підтримку прозорої комунікації та розвиток цифрової компетентності.

Об'єкт дослідження – висвітлення теми європейської інтеграції в цифровому медіасередовищі.

Предмет дослідження – особливості створення та поширення контенту про євроінтеграцію у форматах Instagram та Threads.

Джерельна база медіапроєкту

Під час створення медіапроєкту використовувалися переважно електронні ресурси та оцифровані джерела інформації, розміщені на спеціалізованих сайтах та платформах, що висвітлюють євроінтеграційну тематику.

Джерельну базу медіапроєкту становлять передусім офіційні електронні ресурси Європейського Союзу та державних органів України, що висвітлюють теми євроінтеграції, цифрової трансформації та освіти. Використовувалися матеріали Представництва ЄС в Україні, документи Європейської Комісії та Європейського Парламенту. Додатково медіапроєкт спирався на аналітичні публікації, освітні ресурси, фактчекінгові матеріали та контент, присвячений цифровій освіті та медіаграмотності. Завдяки цьому було створено матеріали, які поєднують перевірені дані з доступним форматом подачі.

Методи, використані при підготовці медіапроєкту

Під час створення медіапроєкту про євроінтеграцію України в цифрових медіа застосовано комплекс загальнонаукових та спеціальних методів. До загальнонаукових належать описовий метод, який використовувався для систематичного викладу фактичного матеріалу та пояснення ключових понять, а також метод спостереження, що дав змогу відстежувати актуальні дискусії щодо євроінтеграції у соціальних мережах і виявляти поширені міфи та інформаційні викривлення. Метод узагальнення дозволив виокремити головні тенденції у сфері цифрової комунікації та сформулювати висновки щодо форматів представлення складних європейських тем для широкої онлайн-аудиторії.

До спеціальних методів належить контент-аналіз, який застосовувався для опрацювання офіційних документів ЄС, аналітичних матеріалів, даних фактчекінгових організацій і контенту соціальних платформ з метою визначення ключових тем, моделей подачі інформації та потреб аудиторії. Також використано метод синтезу, що дав можливість поєднати різні типи джерел – медіаматеріали, експертні коментарі та результати аналізу цифрових медіа у цілісну концепцію проєкту та сформувати на їх основі структурований інформаційний контент.

ОПИС ПРОЄКТУ

Опис запланованої діяльності та контент-план

Для реалізації мети та завдань медіапроєкту було визначено комплекс етапів, спрямованих на систематичне створення та поширення контенту про євроінтеграцію України у соціальних мережах Instagram та Threads. Діяльність проєкту охоплює роботу з офіційними джерелами, а також розробку форматів, адаптованих до специфіки цифрових платформ.

1. Підготовча робота

Першим етапом стали збір та систематизація інформації щодо ключових аспектів європейської інтеграції: процесу переговорів, критеріїв членства, європейських політик у сфері цифровізації, освіти, транспорту, економіки та безпеки. До джерельної бази увійшли відкриті матеріали Європейського Союзу, публікації Представництва ЄС в Україні, аналітичні статті, новинні ресурси та дослідження, що стосуються цифровізації та євроінтеграції.

Окрім цього було здійснено тематичний поділ інформації задля структуризації матеріалів у відповідності до потреб аудиторії.

2. Створення освітнього та інформаційного контенту

Подальша робота полягала у підготовці матеріалів, спрямованих на пояснення складних тем у доступній формі. Основний акцент був зроблений на:

- адаптації інформації до форматів Instagram-каруселей, відео та текстових постів;
- створенні контенту, який спростовує поширені міфи про ЄС та Україну;
- висвітленні реформ, необхідних для вступу до Європейського Союзу;
- поясненні механізмів фінансової, освітньої та інституційної підтримки України з боку ЄС;
- популяризації європейських програм на кшталт Erasmus+, Digital Europe, Horizon Europe.

Матеріали готувалися з дотриманням принципів точності, коректності та нейтрального стилю викладу. Особлива увага приділялася візуальному

оформленню, оскільки Instagram і Threads орієнтовані на візуальну комунікацію та коротку форму.

3. Фактчекінг і протидія дезінформації

Окремим напрямом проекту стала підготовка матеріалів, спрямованих на спростування неправдивих тверджень та міфів про Європейський Союз. Для цього були використані:

- офіційні документи Європейської Комісії;
- дані Євробарометра;
- аналітичні огляди експертних центрів;
- матеріали EUvsDisinfo.

З метою послідовного виконання завдань було сформовано контент-план:

Період	Поставлене завдання	Контент
Вересень 2024	Визначення теми, мети, завдань медіaproєкту. Формування концепції та аналіз наявних цифрових форматів у соціальних мережах.	
Жовтень 2024	Напрацювання матеріально-джерельної бази. Огляд відкритих офіційних джерел, освітніх платформ та	Підготовка матеріалу «Що таке Євросоюз і євроінтеграція?»

	українських урядових ресурсів.	
Листопад - грудень 2024	Підготовка інформаційного матеріалу на основі відкритих джерел щодо тимчасового захисту українців. Опрацювання джерел та підготовка матеріалу про застосування ІІІ у фактчекінгу.	Створення матеріалу «Євросоюз продовжив тимчасовий захист для українців до 2027 року» Створення матеріалу «Як ІІІ допомагає боротися з фейками в ЄС та Україні?»
Січень 2025	Напрацювання бази матеріалів щодо цифрової інтеграції України та співпраці в межах DT4UA.	Створення допису «Цифрова держава в дії: як Україна інтегрується з ЄС?»
Березень – Квітень 2025	Збір та структуризація інформації про цифрові державні проекти, підтримані Євросоюзом.	Створення матеріалу «Україна розвиває цифрову державу навіть під час війни?»

Травень 2025	Підготовка освітнього матеріалу про можливості для молоді в межах європейських програм.	Створення матеріалу «Erasmus+ та інші європейські ініціативи: можливості для молоді»
Червень 2025	Створення інтерв'ю та його адаптація для Instagram	«Інтерв'ю з учасницею Erasmus+»
Липень 2025	Аналіз регіональних ініціатив співпраці з ЄС.	Створення матеріалу «Від локальних ініціатив до європейських можливостей: приклад Вінниччини»
Серпень - Вересень 2025	Аналіз транспортної інтеграції. Підготовка матеріалів на основі відкритих джерел ЄС щодо завершення двостороннього скринінгу.	Підготовка публікації «Перехід України на європейську стандартну колію» Публікація матеріалу «Україна і ЄС: що означає завершення двостороннього скринінгу?»
Жовтень 2025	Напрацювання джерельної бази та підготовка матеріалу	Аналітичний матеріал «Цифрова освіта та європейські стандарти: український шлях

	за результатами панельної дискусії. Підготовка матеріалу про ключові освітні тренди Європи. Проведення опитування серед містян щодо їх знань про євроінтеграцію та ставлення до ЄС.	трансформації» «Тренди цифрової освіти в Європі» Відеоматеріал «Опитування: що українці думають про Європу?»
Листопад 2025	Узагальнення базових термінів, створення довідкового матеріалу для аудиторії.	Підготовка й публікація міні-словника євроінтеграції
Грудень 2025	Розробка сценарію та зйомка розмовного відео про поширені міфи щодо Євросоюзу.	Публікація відеоматеріалу «Міфи про євроінтеграцію» + супровідний допис

Аудиторія

Цільовою аудиторією медіапроекту є користувачі онлайн-платформ, які цікавляться темами євроінтеграції, цифрових трансформацій та взаємодії

України з Європейським Союзом. Проєкт орієнтований насамперед на молодь та дорослих, які активно споживають інформацію в соціальних мережах, віддаючи перевагу візуально структурованим матеріалам.

Портрет аудиторії №1

Студентка/студент 18-25 років, спеціальності журналістика, політологія, міжнародні відносини або соціальні науки. Ця група активно стежить за темами соціальних процесів, європейської інтеграції, цифрових сервісів тощо. Вони шукають прості й зрозумілі пояснення складних політичних рішень, приклади європейських практик, матеріали для навчальних робіт або підготовки до занять. Такі користувачі уважно ставляться до інформаційної гігієни та цікавляться тим, як працюють механізми ЄС та як це може впливати на життя в Україні. Здебільшого споживають контент у форматі коротких відео, каруселей та аналітичних постів. Додатково зберігають матеріали для навчання, беруть участь в опитуваннях і взаємодіють через реакції та коментарі.

Портрет аудиторії №2

Молодий фахівець 25-40 років, який працює в сфері освіти, державного управління або комунікацій. Для таких користувачів важливими є приклади практичних змін: нові цифрові сервіси, програми, європейські стандарти. Вони часто переглядають аналітичні пости, довші відео та каруселі зі структурованими поясненнями. Використовують Instagram як додаткове джерело інформації та слідкують за офіційними повідомленнями європейських та українських інституцій у цифровому просторі.

Очікувані результати та вплив проєкту

Реалізація медіапроєкту спрямована на підвищення рівня обізнаності аудиторії щодо процесів європейської інтеграції України, а також на формування стійкого інтересу до цифрової освіти, інституційних змін та можливостей, які відкриває співпраця з Євросоюзом.

Очікується, що представлена інформація допоможе розширити розуміння аудиторією основних принципів функціонування Європейського Союзу, механізмів скринінгу, законодавчої адаптації, цифрових стандартів і програм підтримки громадян. Це матиме практичний ефект для студентів, фахівців та активної молоді, яка цікавиться міжнародною політикою, навчальними можливостями ЄС та цифровими реформами в Україні.

Проект також сприятиме актуалізації теми євроінтеграції у локальному інформаційному середовищі. Адаптація аналітичних матеріалів і новин забезпечить розширення аудиторії за рахунок молодих користувачів соціальних мереж, які зазвичай не звертаються до академічних або офіційних джерел, але при цьому стабільно споживають цифровий контент. Крім того, проект формуватиме культуру відповідального споживання інформації про ЄС. Регулярні дописи та відеоматеріали створять інформаційний простір, де користувачі зможуть отримувати перевірені дані, ставити запитання та отримувати прості пояснення на складні євроінтеграційні теми.

У довгостроковій перспективі очікується, що медіапроект сприятиме формуванню більш свідомого та проінформованого ставлення громадян до європейського курсу України, підтримуватиме інтерес до цифрових реформ та підвищуватиме рівень громадянської активності в питаннях інтеграції до Європейського Союзу.

Опис медіаринку

Медіапростір України активно реагує на зростання суспільного інтересу до теми європейської інтеграції. Упродовж останніх років сформувався сегмент онлайн-ресурсів, які пояснюють політику Європейського Союзу, публікують аналітичні матеріали та висвітлюють ініціативи, що реалізуються за підтримки ЄС. Саме до цього сегмента належить запропонований проект.

Серед медіа, які працюють у близькому тематичному полі, можна виділити наступні:

«Представництво ЄС в Україні (EU Delegation to Ukraine)» – інформаційний ресурс, який регулярно публікує новини про євроінтеграцію, підтримку України, також на сайті присутні історії та блоги, матеріали для преси тощо. За форматом даний ресурс орієнтований на офіційний стиль [8].

«Європейська правда» – найбільш авторитетне українське медіа, що спеціалізується на темах ЄС, НАТО, реформ та європейської політики. Публікує матеріали щодо переговорного процесу, законодавчих змін, цифрової інтеграції та співпраці з ЄС [5].

«EU NEIGHBOURS EAST» – проєкт, де публікуються останні новини та інформація про співпрацю Європейського Союзу з країнами Східного партнерства: Азербайджаном, Білоруссю, Вірменією, Грузією, Республікою Молдова та Україною [15].

«Центр демократії та верховенства права» – аналітично-адвокаційна організація, яка працює над розвитком незалежних медіа, просуванням правової культури та зміцненням демократичних інституцій в Україні. У своїй діяльності ЦЕДЕМ зосереджується на питаннях медіазаконодавства, цифрових прав, свободи слова, доступу до інформації та підтримки журналістів і громадських активістів [13].

Звіт за результатами втілення проєкту

У процесі реалізації медіапроєкту було підготовлено та опубліковано серію матеріалів, присвячених євроінтеграції України, можливостям, які відкриває співпраця з Європейським Союзом. Частина публікацій розміщена на сайті Вінницького пресклубу, інші поширені у соціальних мережах Instagram та Threads, які є основними платформами проєкту.

Створені матеріали охоплюють різні напрями – від пояснювальних текстів про цифрову політику ЄС до інтерв'ю з учасниками освітніх програм та відеоконтенту. Серед ключових робіт можна виокремити такі приклади:

– Науково-популярні матеріали про цифрове регулювання ЄС (Додаток А. [6]). Зокрема, тексти «Закон про цифрові послуги: як він змінить цифровий світ та чому важливий для України» та «Інтернет під контролем: Польща впроваджує Закон про цифрові послуги». У них пояснено ключові положення європейського законодавства та його значення для українського онлайн-середовища (Додаток А. [7]).

– Пояснювальні дописи про євроінтеграційні процеси. Матеріал «Що таке Європа і євроінтеграція?» розкриває історичні передумови створення ЄС та сутність інтеграційного процесу, а публікація «Україна і ЄС: що означає завершення двостороннього скринінгу?» присвячена одному з ключових етапів руху до переговорів про вступ (Додаток А).

– Інформаційні матеріали про соціальні рішення ЄС, зокрема текст «Євросоюз продовжив тимчасовий захист для українців до 2027 року», де висвітлено правові підстави продовження захисту та подальші плани держав-членів Європейського Союзу (Додаток А).

– Аналітика щодо цифрової трансформації України. Публікації «Цифрова держава в дії: як Україна інтегрується з ЄС?» та «Україна розвиває цифрову державу навіть під час війни?» містять опис ключових державних проєктів («Дія», «e-Residency», «Трембіта») та їхнього зв'язку з європейськими стандартами (Додаток А).

– Матеріали про боротьбу з дезінформацією. У дописі «Як ШІ допомагає боротися з фейками в ЄС та Україні?» представлено приклади інструментів штучного інтелекту, що застосовуються фактчекерами та медіаорганізаціями (Додаток А).

– Освітній блок. Це «Erasmus+ та інші європейські ініціативи: можливості для молоді» та інтерв'ю студентки про досвід участі в програмі Erasmus+, у яких зібрано практичні поради, інформацію про гранти та можливості обміну (Додаток А).

– Локальні приклади євроінтеграції. Матеріал «Від локальних ініціатив до європейських можливостей: приклад Вінниччини» висвітлює проекти SUN4Ukraine, RazomDiemo Fest та практики співпраці громад з (Додаток А. [11]).

– Відеоконтент. Серед підготовлених відеоматеріалів опитування «Що українці думають про Європу?» та відео «Міфи про євроінтеграцію» із супровідною аналітикою (Додаток А).

Етапи підготовки матеріалів

1. Вибір тематики. Формування тематичних блоків: цифрова політика Євросоюзу, освітні програми, локальна співпраця громад, боротьба з дезінформацією, інституційні процеси євроінтеграції.
2. Пошук джерел. Аналіз публікацій Представництва ЄС в Україні, матеріалів українських міністерств, аналітики експертних центрів та медіаресурсів.
3. Підготовка матеріалів. Написання пояснювальних статей, новинних текстів, інтерв'ю та аналітичних дописів.
4. Створення візуального супроводу. Підготовка графіки, інтерактивних елементів, коротких відеоформатів для соцмереж.
5. Публікація та розповсюдження. Матеріали розміщувалися:
 - на сайті Вінницького пресклубу;
 - у Instagram та Threads медіапроєкту.
6. Відстежувалося охоплення, перегляди та реакції аудиторії. Усього в межах проєкту створено близько 20 матеріалів, аудиторія Instagram станом на підготовку звіту – 92 читача.

Глосарій

«Acquis communautaire – це сформована сукупність правових норм, принципів, політичних цілей і зобов'язань, які є обов'язковими для всіх держав-

членів Європейського Союзу. Зміст *acquis communautaire* не є статичним, а постійно розвивається разом із процесами європейської інтеграції. До нього належать положення установчих договорів ЄС, їхні цілі та принципи, акти, прийняті інституціями Європейського Союзу, а також заходи у сфері спільної зовнішньої та безпекової політики, співпраці у сфері юстиції та внутрішніх справ. Окрім цього, *acquis* включає міжнародні угоди, укладені між державами-членами в межах компетенції ЄС. Таким чином, поняття охоплює не лише законодавство Європейського Союзу у вузькому розумінні, але й увесь комплекс норм і рішень, що забезпечують реалізацію спільних цілей Союзу. Європейський Союз зобов'язаний гарантувати цілісність *acquis* та його подальший розвиток, а відступи від нього допускаються лише у виняткових випадках і в обмеженому обсязі. Для держав-кандидатів виконання *acquis communautaire* є ключовою умовою вступу до ЄС та передбачає приведення національного законодавства у відповідність до норм Союзу та їх повну імплементацію з моменту набуття членства» [10].

«Європейські інституції – це система органів Європейського Союзу, у межах яких представники держав-членів та обрані посадовці здійснюють спільну політичну та законодавчу діяльність. Саме в рамках цих інституцій відбувається координація інтересів країн ЄС і вироблення рішень, спрямованих на досягнення узгоджених результатів. Законодавчі ініціативи, підготовлені Європейською комісією, проходять всебічний розгляд у Європейському парламенті та Раді Європейського Союзу. Ці дві інституції спільно ухвалюють остаточні рішення щодо нормативно-правових актів ЄС, маючи право вносити до них зміни або відхиляти запропоновані проекти» [17].

«Європейські стандарти – це система технічних та нормативних вимог, яка охоплює тисячі гармонізованих документів та стандартів, розроблених європейськими органами зі стандартизації, зокрема CEN, CENELEC та ETSI. Загальний масив європейських стандартів налічує близько п'яти тисяч гармонізованих стандартів і понад двадцять чотири тисячі стандартів, створених

зазначеними організаціями. У межах Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом Україна взяла на себе зобов'язання поступово впроваджувати ці європейські стандарти, а також усунути відмінності між національними стандартами, розробленими до 1992 року, і чинними стандартами ЄС. Координація діяльності у сфері стандартизації, зокрема організація роботи технічних комітетів та представлення інтересів України в міжнародних і європейських організаціях зі стандартизації, покладена на державне підприємство «УкрНДНЦ»» [4].

«Європейський Союз – це особлива форма політичного та економічного об'єднання європейських держав, яке ґрунтується на партнерстві між країнами-членами. До складу Європейського Союзу входять двадцять сім держав, що разом займають значну частину території Європейського континенту. Населення ЄС становить приблизно 447 мільйонів осіб, що складає близько шести відсотків від загальної чисельності населення світу. Важливою ознакою цього інтеграційного об'єднання є наявність інституту громадянства Європейського Союзу, згідно з яким громадяни держав-членів одночасно мають статус громадян ЄС, це надає їм додаткові права та можливості в межах Союзу» [18].

«Євроінтеграція – це процес зближення та взаємодії європейських держав у політичній, правовій та економічній сферах, який частково охоплює також соціальні й культурні аспекти розвитку». У ширшому значенні євроінтеграція розглядається як стратегічний напрям реформування суспільства, спрямований на адаптацію внутрішніх політик, інститутів і норм до стандартів Європейського Союзу з метою повноцінного входження до спільноти розвинених європейських країн» [3].

«Копенгагенські критерії – це сукупність базових вимог, установлених Європейською радою на засіданні в Копенгагені у 1993 році, яким мають відповідати держави, що претендують на вступ до Європейського Союзу. Зазначені критерії визначають необхідний рівень політичної, економічної та інституційної готовності країни-кандидата до членства в ЄС і слугують основою

для оцінки її спроможності інтегруватися до європейського простору та виконувати зобов'язання, пов'язані з участю в Європейському Союзі» [16].

«Публічна дипломатія Європейського Союзу – це системна та цілеспрямована діяльність інституцій ЄС, спрямована на формування і підтримку позитивного міжнародного іміджу Союзу, а також на поширення його цінностей, пріоритетів та стратегічних інтересів». Реалізація публічної дипломатії здійснюється через інформаційні кампанії, культурні та освітні програми, економічні ініціативи, а також сучасні цифрові інструменти комунікації. Механізми публічної дипломатії в Європейському Союзі формувалися поступово впродовж усього процесу становлення та інституційного розвитку ЄС і тісно пов'язані з еволюцією Спільної зовнішньої та безпекової політики. Важливу роль у формуванні інституційної основи публічної дипломатії відіграло створення Європейської комісії у 1958 році, а згодом діяльність Генерального директорату з комунікацій та запуск у 2010 році Європейської служби зовнішніх справ, що забезпечили координацію відповідних дипломатичних практик» [2].

«Цифрова компетентність (DC) – це здатність людини свідомо, впевнено та ефективно використовувати цифрові технології у різних сферах життєдіяльності. Вона охоплює застосування цифрових інструментів у професійній діяльності та процесі працевлаштування, навчанні й освіті, організації дозвілля, а також участі в громадському та суспільному житті. Наявність цифрової компетентності є необхідною умовою повноцінної інтеграції особистості в сучасні соціально-економічні процеси та забезпечує активну участь у повсякденному житті в умовах цифровізації» [12].

«Цифрова трансформація – це стратегічний напрям розвитку Європейського Союзу, спрямований на системне впровадження цифрових технологій у різні сфери суспільного, економічного та державного життя. Вона належить до ключових пріоритетів політики ЄС та передбачає формування нормативної та інституційної бази. Значну роль у цьому процесі відіграє Європейський

парламент, який бере участь у розробленні політик, орієнтованих на створення нових можливостей для бізнесу, розвиток цифрових навичок громадян та цифровізацію державних послуг. Водночас цифрова трансформація розглядається як інструмент реалізації Європейського зеленого курсу та досягнення кліматичної нейтральності до 2050 року, із обов'язковим дотриманням основоположних прав, свобод і цінностей Європейського Союзу» [1].

«Цифровізація (діджиталізація) – це комплексний процес впровадження та використання цифрових технологій у різних сферах суспільного життя з метою підвищення ефективності соціально-економічних, управлінських та інформаційно-комунікаційних процесів. У межах цифровізації застосовуються різноманітні технологічні рішення, зокрема автоматизовані, комп'ютеризовані, у тому числі широкосмугові канали зв'язку, програмне забезпечення та онлайн-сервіси для комунікації, передавання, обробки й зберігання інформації. Ключову роль у даному процесі відіграють хмарні обчислення, технології великих даних (big data), засоби ІТ-автоматизації, а також інструменти штучного інтелекту, машинного навчання й обробки природної мови (NLP – «Natural Language Processing»). Окрім цього, цифровізація охоплює сучасні технології зв'язку, паралельні та квантові обчислення, фінансові технології, включно з криптовалютами, рішення у сфері проактивної та кібербезпеки, які забезпечують захист цифрових систем і даних» [9].

ВИСНОВКИ І ПЕРСПЕКТИВИ

Євроінтеграційна тематика посідає важливе місце в українському інформаційному просторі, адже від її якісного висвітлення залежить рівень поінформованості громадян та їхнє розуміння політичних процесів. Цифрові медіа сьогодні стали одним із ключових інструментів комунікації на європейську тематику. У цьому контексті створення медіапроєкту, присвяченого євроінтеграції, дало змогу продемонструвати, як соціальні мережі можуть виконувати не лише розважальну, а й освітню функцію.

Під час реалізації проєкту було підготовлено низку матеріалів, які охоплюють різні аспекти цифрової інтеграції України з Європейським Союзом: від пояснювальних постів про цифрові закони та регулювання у ЄС до інтерв'ю, аналітики та відеоформатів про фейки й освітні можливості для молоді. Така різноманітність контенту дозволила сформувати системне уявлення про актуальні процеси, підкресливши, що євроінтеграція є не лише політичним курсом держави, а й повсякденним досвідом громадян – у доступі до цифрових сервісів, освіти, безпеки даних та міжкультурних можливостей.

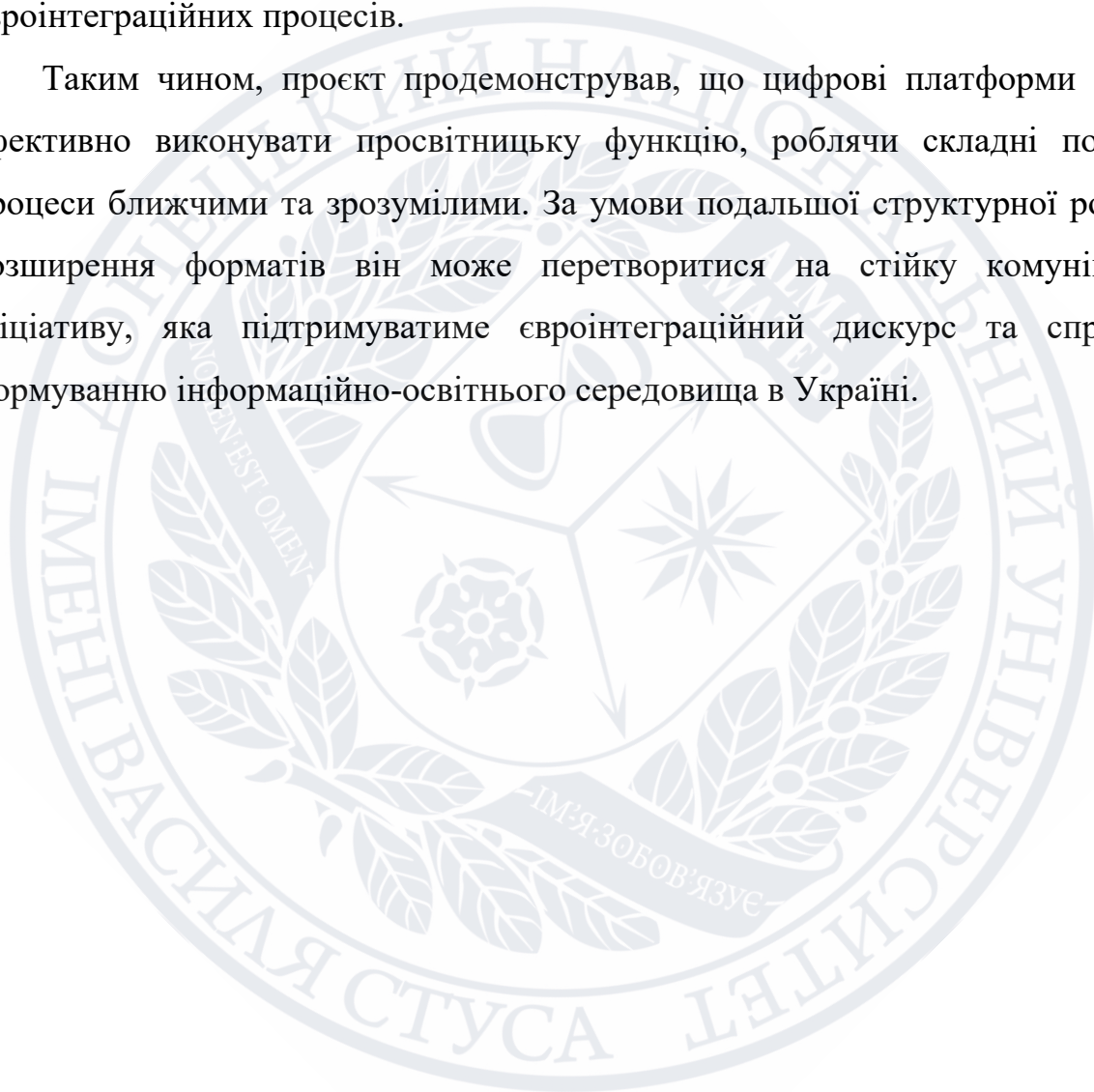
Водночас робота над проєктом показала й певні виклики. Зокрема, важливою складністю стало перетворення складних юридичних та інституційних тем у зрозумілі формати для аудиторії. Було необхідним ретельне опрацювання джерел, перевірка фактів і пошук балансу між стислим викладом та аналітикою. Окремі теми вимагали додаткового занурення в міжнародні документи ЄС та експертні коментарі, що збільшувало час підготовки матеріалів. Проте саме така робота дозволила створити контент, який відповідає сучасним стандартам журналістики.

Щодо перспектив, даний медіапроєкт має потенціал подальшого розвитку та масштабування. По-перше, можливим є перехід до мультимедійних форматів: коротких освітніх відео, подкастів та інфографічних серій, які можуть залучати ширшу аудиторію. По-друге, доцільним є розширення співпраці з експертами, європейськими інституціями та локальними ініціативами, що працюють у сфері

цифрової трансформації. Це може підсилити фактологічну базу та урізноманітнити контент.

Окремим напрямом може стати поглиблення роботи з темами медіаграмотності: пояснення механізмів дезінформації, аналіз європейських практик протидії фейкам, створення міні-гайдів для молодіжної аудиторії. Такий підхід сприятиме підвищенню критичного мислення та кращому розумінню євроінтеграційних процесів.

Таким чином, проєкт продемонстрував, що цифрові платформи можуть ефективно виконувати просвітницьку функцію, роблячи складні політичні процеси ближчими та зрозумілими. За умови подальшої структурної роботи й розширення форматів він може перетворитися на стійку комунікаційну ініціативу, яка підтримуватиме євроінтеграційний дискурс та сприятиме формуванню інформаційно-освітнього середовища в Україні.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ І ЛІТЕРАТУРИ

1. Аніловська Г. Я., Костирко В. С., Рехлецький Є. А. Цифрова трансформація європейського суспільства. Академічні візії. 2023. Випуск. 24. С. 13.
2. Балабанов К. В., Трофименко М. М. Публічна дипломатія міжнародних інститутів (ЄС, АСЕАН, НАТО). 2014. Вип. 9. С. 840.
3. Велика українська енциклопедія. «Євроінтеграція». URL: <https://vue.gov.ua/%D0%84%D0%B2%D1%80%D0%BE%D1%96%D0%BD%D1%82%D0%B5%D0%B3%D1%80%D0%B0%D1%86%D1%96%D1%8F> (дата звернення: 16.09.2024).
4. Вікіпедія. «Європейські стандарти». URL: <https://surli.cc/twqtuy> (дата звернення: 29.09.2024).
5. Європейська правда. URL: <https://www.eurointegration.com.ua/> (дата звернення: 02.10.2024).
6. Закон Про Цифрові Послуги: Як Він Змінить Цифровий Світ Та Чому Важливий Для України. URL: <http://vinpress.org.ua/context/zakon-pro-cifrovi-poslugi-yak-vin-zminit-cifroviy-svit-ta-chomu-vazhliiviy-dlya-ukrayini.html> (дата звернення: 15.10.2024).
7. Інтернет Під Контролем: Польща Впроваджує Закон Про Цифрові Послуги. URL: <http://vinpress.org.ua/context/internet-pid-kontrolem-polscha-vprovadzhuye-zakon-pro-cifrovi-poslugi.html> (дата звернення: 17.10.2024).
8. Представництво ЄС в Україні (EU Delegation to Ukraine). URL: <https://www.eeas.europa.eu/delegations/ukraine> (дата звернення: 08.10.2025).
9. Семикіна М. В., Костіщина А. І., Савеленко Г. В. Цифровізація економіки та зайнятості в умовах руху України до ЄС. Вісник ЧНУ ім. Б. Хмельницького. Серія «Економічні науки». 2022. Т. 26, № 3–4. С. 13.

10. Словник понять і термінів у сфері європейської інтеграції. Портал Європейського Союзу. URL: http://europa.eu/scadplus/glossary/community_acquis_en.htm (дата звернення: 01.11.2025).
11. Sun4ukraine, Sme Fund Ta Erasmus+: Як Вінниця Впроваджує Європейські Ініціативи. Вінницький пресклуб. URL: <http://vinpress.org.ua/context/sun4ukraine-sme-fund-ta-erasmus-yak-vinnicya-vprovadzhuye-yevropeyski-iniciativi.html> (дата звернення: 12.04.2024).
12. Українська електронна енциклопедія освіти. «Цифрова компетентність». URL: (дата звернення: 09.09.2025).
13. Центр демократії та верховенства права. URL: <https://cedem.org.ua/who-we-are/> (дата звернення: 08.10.2025).
14. Як змінилась інформаційна війна за останні роки та чи має успіхи Україна. Аргумент. URL: <https://argumentua.com/stati/yak-zminilas-informatsiina-viina-za-ostanni-roki-ta-chi-mae-uspikhi-ukraina> (дата звернення: 14.09.2025).
15. EU NEIGHBOURS east. URL: <https://euneighbourseast.eu/uk/> (дата звернення: 11.02.2025).
16. European Commission. Enlargement and Eastern Neighbourhood – Glossary. URL: https://enlargement.ec.europa.eu/enlargement-policy/glossary_en#accession-criteria (дата звернення: 11.03.2025).
17. Publications Office of the European Union. HOW DOES THE EU WORK? URL: https://op.europa.eu/webpub/com/eu-and-me/en/HOW_DOES_THE_EU_WORK.html (дата звернення: 15.06.2025).
18. Publications Office of the European Union. What is the European Union? URL: https://op.europa.eu/webpub/com/eu-and-me/en/WHAT_IS_THE_EUROPEAN_UNION.html

[me/en/WHAT IS THE EUROPEAN UNION.html](https://me/en/WHAT_IS_THE_EUROPEAN_UNION.html)

(дата звернення:

28.05.2025).

ДОДАТКИ

Додаток А

ТЕКСТИ ДЛЯ ДОПИСІВ В INSTAGRAM ПРОЄКТУ «EUKRAINE»

1. Закон про цифрові послуги: як він змінить цифровий світ та чому важливий для України.

Розуміння євроінтеграції та реформ важливий крок до розвитку суспільства. На нашому сайті ви знайдете інформацію про цифрові послуги, огляди законодавчих змін і думки експертів, які допоможуть зрозуміти ці процеси.

За останніми результатами дослідження ГО «Детектор медіа» з визначення Індексу медіаграмотності українців у 2023 році 52% аудиторії українських медіа у 2023 році оцінили свій рівень стійкості до дезінформації як вищий за середній або високий. В той час як 11% опитаних вважають себе повністю некомпетентними у розпізнаванні фейків. У Європейському союзі не було проведено подібного дослідження, натомість за даними звіту «Стандартний Євробарометр 101», який опубліковано весною 2024 року, 71% європейців кажуть, що часто стикаються з дезінформацією. Щоб створити більш безпечне, прозоре та відповідальне цифрове середовище, Європейський Союз у лютому 2024 року запровадив Закон про цифрові послуги (DSA) – акт, який встановив нові правила для онлайн-платформ, таких як соціальні мережі, пошукові системи, онлайн-ринки та сервіси хостингу.

Що таке Закон про цифрові послуги? Закон про цифрові послуги (DSA) є частиною масштабного пакета реформ ЄС у сфері цифрових технологій, разом із Законом про цифрові ринки (DMA). Він встановлює правила для всіх онлайн-платформ, які надають свої послуги в ЄС, незалежно від того, зареєстровані вони у Європі чи за її межами. Акт спрямований на:

- Забезпечення захисту прав користувачів;
- Прозорість алгоритмів, які визначають, що бачить користувач;

- Заборону таргетованої реклами на основі чутливих даних, таких як політичні чи релігійні переконання.

- Боротьбу з незаконним контентом і фейковою інформацією.

В прес-релізі Європейської комісії Маргрете Вестагер, виконавча віцепрезидентка «Європа, придатна для цифрової ери», зазначила: «Користувачі, країни-члени та платформи тепер можуть використовувати інструменти DSA, щоб створити безпечніший і прозоріший онлайн-світ. Це велика віха, яка відображає наші фундаментальні цінності та принципи ЄС.»

Основні нововведення закону:

Великі онлайн-платформи зобов'язані надавати користувачам інструменти для повідомлення про незаконний контент. Водночас вони мають співпрацювати з організаціями, які спеціалізуються на моніторингу порушень. У документі зазначається, що онлайн-платформи зобов'язані надавати пояснення щодо принципів роботи алгоритмів, які формують рекомендації для користувачів. Кожен користувач матиме можливість дізнатися, чому той чи інший контент йому запропоновано. Важливою є заборона на таргетовану рекламу для неповнолітніх, що посилює вимоги до платформ щодо захисту молодих користувачів.

«Ефективне правозастосування є ключовим для захисту наших громадян від незаконного контенту та захисту їхніх прав.» - підкреслив Тьеррі Бретон, комісар з питань внутрішнього ринку та послуг, у коментарі до прес-релізу Європейської комісії.

Хто стежитиме за виконанням закону?

Для забезпечення дотримання DSA кожна країна ЄС створить незалежного координатора цифрових послуг (DSC). Ці органи будуть займатися моніторингом, розглядом скарг користувачів, а також забезпеченням прозорості платформ. Загалом, координація та контроль здійснюватимуться через Європейську раду з цифрових послуг, до якої входитимуть представники всіх DSC та Європейської комісії.

Координатори матимуть широкий спектр обов'язків. Найперше, розгляд скарг користувачів. Наприклад, якщо платформа відмовляє у видаленні незаконного контенту або блокує профіль без пояснень, DSC допоможе розв'язати цю проблему.

Проведення моніторингу онлайн-платформ. Щорічні звіти та перевірки стануть стандартною практикою для дуже великих платформ, таких як Facebook чи Google. У разі серйозних порушень координатори можуть накладати штрафи або вводити тимчасові обмеження для платформ.

Виклики та перспективи для України

Україна, як кандидат на членство в ЄС, готується до адаптації законодавства до європейських стандартів. За словами Олександра Бурмагіна, члена Національної ради з питань телебачення і радіомовлення, перші кроки щодо імплементації DSA можуть бути зроблені вже у 2025 році. Під час заходу «Платформи, люди і політика: хакатон з обміну знаннями для розбудови стійкості у Східній Європі» у Копенгагені він зазначив, що найбільшим викликом для України є наближення інструментів ЄС до національного законодавства. Першим кроком, на його думку, має стати визначення національного координатора цифрових платформ.

Для України впровадження DSA стане значним кроком у напрямку до інтеграції з європейським цифровим ринком. Такі дії необхідні для захисту прав користувачів, а також створенню рівних умови для бізнесу. Це шанс не лише запозичити досвід ЄС, а й адаптувати його до власних реалій, враховуючи виклики інформаційної війни та потребу в боротьбі з дезінформацією.

Отже, Закон про цифрові послуги є не лише регуляторним актом, а й інструментом, що змінює підхід до цифрових платформ, забезпечуючи баланс між правами користувачів та відповідальністю компаній. Для України імплементація закону стане важливим кроком у напрямку європейської інтеграції та побудови безпечного цифрового майбутнього.

2. Інтернет під контролем: Польща впроваджує Закон про цифрові послуги.

Для України, яка прагне до цифрової інтеграції, досвід Польщі – країни-сусіда – у впровадженні Закону про цифрові послуги може стати орієнтиром для розбудови власних ініціатив у сфері захисту користувачів, прозорості модерації контенту та впорядкування роботи цифрових платформ. Спостерігаючи за імплементацією Закону про цифрові послуги, ми можемо побачити, які зміни здатні покращити онлайн-безпеку.

Закон Європейського Союзу про цифрові послуги набув чинності 17 лютого 2024 року. Метою акту є посилення захисту прав користувачів онлайн, боротьба з незаконним контентом і забезпечення прозорості у сфері модерації контенту. Польща активно працює над впровадженням цього закону у національне законодавство, щоб адаптувати його під місцеві реалії.

«Він в основному спрямований на цифрових гігантів, які підлягають численним зобов'язанням щодо звітності та контролю, і органи Європейського Союзу матимуть можливість застосовувати санкції за недотримання положень, запроваджених цими новими правилами», – пояснює Марта Олчак-Клімек, партнер OKW (Громадського виборчого контролю), в інтерв'ю агентству Newseria Biznes.

Для країн ЄС, зокрема Польщі, цей закон є обов'язковим до виконання, але його адаптація потребує змін у місцевих законах. У Польщі основна увага приділяється оновленню Закону про надання електронних послуг. Одним із центральних аспектів цього процесу стане призначення національного координатора цифрових послуг, який відповідатиме за нагляд за впровадженням норм DSA.

«Нові правила покращать онлайн-безпеку кількома способами. По-перше, вони змусять онлайн-платформи застосовувати більш суворі заходи безпеки, такі як шифрування даних користувачів і посилення контролю над вмістом, опублікованим на їхніх платформах. По-друге, вони можуть дозволити

правоохоронним органам діяти швидше та ефективніше у боротьбі з незаконною діяльністю в Інтернеті, що може відлякати потенційних злочинців,» – зазначив заступник міністра цифровізації Даріуш Стандерські, у підсумках публічних консультацій, які були проведені у березні-квітні 2024 року Міністерством цифровізації.

За його словами, чіткі вказівки щодо модерації вмісту можуть допомогти обмежити поширення шкідливих або незаконних матеріалів в Інтернеті, що, своєю чергою, може сприяти підвищенню загальної безпеки користувачів в Інтернеті.

У березні-квітні 2024 року Міністерство цифровізації провело консультації щодо імплементації DSA, запросивши до участі бізнес, громадські організації та наукові установи. Усього було отримано 19 коментарів, серед яких ініціативи для більш жорсткого регулювання великих платформ і запровадження прозорих механізмів модерації контенту.

«Під час публічних консультацій ми хотіли дізнатися думку щодо питань, які необхідно доповнити або покращити в проєкті змін до Закону про електронне надання послуг - адже саме через зміни до цього закону ми впроваджуємо DSA в Польщі,» – підкреслив Стандерські в своєму коментарі. Зокрема, попередні консультації щодо припущень для впровадження DSA, проведені в січні цього року, показали, що існує великий інтерес до цього законодавства.

Із запровадженням закону відбудуться зміни для користувачів Інтернету, а саме:

- Захист від незаконного контенту. Усі платформи зобов'язані впровадити механізми повідомлення про шкідливий контент, включаючи мову ненависті та насильство.
- Більше прозорості. Платформи будуть змушені розкривати інформацію про свої алгоритми, а також про те, як модеруються коментарі та рекомендації.
- Контроль над персональними даними. Відтепер персональні дані, зокрема неповнолітніх, не можуть використовуватися для рекламних цілей.

«Після набуття чинності Закону про цифрові послуги користувачі, серед іншого, будуть більш чітко і зрозуміло поінформовані про свої зобов'язання щодо підписки на різні види послуг і надання своїх даних,» – про це у інтерв'ю польському виданню «Bank.pl» наголосив президент Інституту Лема, доктор Мацей Кавецький.

Закон про цифрові послуги найбільше вплине на великі онлайн-платформи, такі як TikTok, Facebook, Google та Amazon. Ці компанії вже стикаються з додатковими зобов'язаннями, включаючи прозорість реклами, зміну алгоритмів рекомендацій і звітність перед Європейською комісією.

«Ми говоримо про акт міжнародного права, який має пряму дію на території всього Європейського Союзу, а це означає, що тепер буде набагато легше спілкуватися з великими платформами. Вони почуватимуться більш зобов'язаними виконувати ці правила, оскільки вони стосуються не внутрішнього ринку, не 40 мільйонів поляків, а сотень мільйонів громадян Європейського Союзу,» – зазначив Кавецький.

Попри зусилля, Польща стикається із труднощами в запровадженні закону. Як зазначив Мацей Кавецький, багато країн-членів ЄС ще не завершили адаптацію своїх нормативних актів. Це дає цифровим платформам додатковий час для підготовки свого контенту в нових правилах.

Міністерство цифровізації планує призначити національного координатора цифрових послуг та розробити процедури скарг на постачальників послуг. За словами експертів, польське законодавство отримає нові інструменти, щоб зробити інтернет безпечнішим і прозорішим.

3. Що таке Євросоюз і «євроінтеграція»?

Європейський Союз це об'єднання країн, які вирішили розвиватися разом. Його історія почалась у 1957 році, коли шість країн – Франція, Німеччина, Італія, Бельгія, Нідерланди та Люксембург підписали Римський договір. Відтак народилося Європейське економічне співтовариство – перший крок до сучасного ЄС. Сьогодні в Європейському Союзі 27 держав. Вони співпрацюють у політиці,

економіці, екології, правах людини та освіті. Кожна з них зберігає незалежність, однак водночас діє за спільними правилами. Україна вже має статус кандидата на вступ до ЄС, тобто офіційно рухається до спільної європейської сім'ї.

Що означає євроінтеграція? Євроінтеграція це поступове наближення країни до європейських стандартів. Йдеться про справедливі суди, якісну освіту, чесну економіку, чисте довкілля, захист прав людини тощо. Для нас це шлях до кращого управління та нових можливостей.

Процес приєднання складається з трьох етапів:

- Отримання статусу кандидата – Україна вже пройшла цей крок у 2022 році.
- Переговори й адаптація законодавства до європейських стандартів (зараз ми саме тут).
- Укладання договору про вступ – фінальний етап, який відкриває повноправне членство в ЄС.

Євроінтеграція це про кожного з нас, про нашу культуру, освіту, повагу одне до одного. Україна вже йде цим шляхом, і від кожного залежить, як швидко ми дійдемо до спільного європейського майбутнього.

4. ЄС продовжив тимчасовий захист для українців до 2027 року.

Країни-члени Європейського Союзу домовилися продовжити дію тимчасового захисту для біженців з України до 4 березня 2027 року.

Що це означає?

Тимчасовий захист – це спеціальний механізм ЄС, який дає українцям право на проживання, роботу, освіту, медичну допомогу та соціальну підтримку без необхідності подавати окрему заяву на притулок.

Він був запроваджений у березні 2022 року після повномасштабного вторгнення Росії в Україну й нині охоплює понад 4 мільйони людей.

Що далі?

Європейські країни вже обговорюють поступову стратегію завершення тимчасового захисту після настання справедливого миру. При цьому держави ЄС закликають:

- пропонувати українцям національні дозволи на проживання, наприклад для роботи, навчання чи возз'єднання сім'ї;
- розробляти програми добровільного повернення додому у співпраці з Україною;
- зберігати для українців доступ до житла, медицини та освіти навіть у межах таких програм.

Поки триває війна, українці можуть розраховувати на допомогу ЄС, а тимчасовий захист дає стабільність і можливості для життя та роботи за кордоном.

5. Як ШІ допомагає боротися з фейками в ЄС та Україні.

Європейський Союз активно бореться з дезінформацією та іноземним втручанням, щоб захистити демократії та довіру громадян. У сучасному цифровому світі фейки поширюються дуже швидко, тому ЄС поєднує співпрацю з фактчекерами, регуляторні механізми та сучасні технології, включно зі штучним інтелектом.

Проекти на основі ШІ:

AI-CODE – допомагає журналістам і медіафахівцям швидко знаходити фейки та маніпуляції в новинах і соцмережах. Інструменти ШІ аналізують контент і показують, де можуть бути неправдиві або маніпулятивні дані.

EU-HYBNET – фокусує увагу на гібридних загрозах, які включають кібератаки та дезінформаційні кампанії. Проект об'єднує експертів і тестує інноваційні технології для їхнього виявлення та протидії.

SOLARIS – працює з дідфейками та мультимедійними фейками, створеними генеративними нейронними мережами. Мета проекту – розробити технології, які допомагають швидко виявляти такі фейки та зменшувати їхній вплив.

Україна також отримує підтримку через новий регіональний центр «EDMO FACT». Центр об'єднує експертів для виявлення та аналізу маніпуляційних і дезінформаційних кампаній, зокрема російських.

Завдяки таким ініціативам ЄС та Україна створюють мережу захисту від дезінформації, використовуючи технології штучного інтелекту та співпрацю з незалежними фактчекерами. А громадяни мають можливість отримувати достовірну інформацію.

6. Цифрова держава в дії: як Україна інтегрується з ЄС. Проєкт DT4UA допомагає Україні розвивати цифрові послуги та інтегруватися з Європою. Завдяки ньому оновлено понад 150 сервісів на порталі та в додатку «Дія», а цифровий підпис Дія.Підпис тепер визнають у країнах ЄС.

Михайло Федоров, віцепрем'єр та міністр цифрової трансформації України: «Наша місія – побудувати найзручнішу цифрову державу у світі для громадян та технологічного бізнесу. На цьому шляху нас підтримують надійні партнери, зокрема Європейський Союз та Академія електронного урядування. Разом ми реалізували десятки спільних ініціатив у рамках проєкту DT4UA – розбудову цифрової інфраструктури та розвиток зручних електронних послуг для мільйонів українців.»

Серед доступних сервісів:

- **е-Підприємець** – допомагає українцям легко відкривати власний бізнес;
- **uResidency** – дозволяє іноземним підприємцям вести бізнес в Україні незалежно від місця перебування;
- **Резерв+** – мобільний застосунок від Міноборони, який дозволяє призовникам, військовозобов'язаним та резервістам перевіряти свій статус, оновлювати дані та отримувати електронні військові документи онлайн. Завдяки ньому можна швидко оформити відстрочку від служби та отримати офіційні повідомлення без черг і паперів.

Щоб ці сервіси працювали швидко та зручно, в Україні створено Трембіту – систему обміну даними між державними реєстрами. Вона дозволяє державним органам швидко і безпечно передавати інформацію, економлячи час для громадян і службовців.

Ганнес Асток, виконавчий директор Академії електронного управління:

«На сьогоднішній день лише «Трембіта» забезпечила понад 12 мільярдів транзакцій та заощадила мільйони годин як для громадян, так і для державних службовців. Це справжній приклад того, як технології можуть покращити життя людей, адже з «Трембітою» рухаються дані, а не люди.»

Українці можуть користуватися послугами ЄС онлайн без черг і паперів, підписувати документи та отримувати послуги з будь-якої точки світу.

7. Україна і ЄС: що означає завершення двостороннього скринінгу?

Україна вже давно прагне стати частиною Європейського Союзу. Двосторонній скринінг – це перевірка того, чи наші закони, правила і державні системи відповідають стандартам ЄС. Під час цього процесу експерти оцінюють судову систему, антикорупційні органи, державні послуги, енергетику, транспорт, цифрові сервіси та інші сфери.

У вересні 2025 року Україна успішно завершила скринінг. Це означає, що держава виконала основні вимоги ЄС і показала готовність продовжувати реформи. Наступні кроки – впровадження рекомендацій, зміни у законах та контроль їх виконання.

ЄС підтримує Україну у цьому процесі фінансово та технічно. Вже надано майже 177,5 млрд євро допомоги на відновлення, модернізацію, розвиток цифрових послуг і підтримку людей під час війни. Спеціальний фонд UkraineFacility виділяє до 50 млрд євро на розвиток інфраструктури, економіки та цифрових сервісів.

Для українців це означає більше сучасних і зручних послуг, безпечну енергетику, підтримку бізнесу та доступ до європейського ринку. Завдяки завершеному скринінгу Україна наближається до членства в ЄС і може отримувати більше підтримки та ресурсів для розвитку країни.

8. Як Україна розвиває цифрову державу навіть під час війни.

Світ змінюється дуже швидко, і цифровізація стала частиною нашого життя. Держава теж переходить у цифровий простір, і це робить життя громадян

простішим. Онлайн-послуги зменшують черги та корупцію, а ще допомагають отримати потрібні послуги чи документи швидко і зручно.

За останні роки Україна зробила величезний крок уперед. Згідно з дослідженням «E-Government Development Index 2024», Україна піднялася на 5 місце у світі за рівнем розвитку цифрових державних послуг. Для порівняння, у 2018 році ми були на 102 місці.

Одним із головних інструментів цифрової держави в Україні став застосунок «Дія». Тут можна зберігати документи, отримувати COVID-сертифікати, водійські права, подавати заявки на державну допомогу та відновлювати документи, якщо вони загублені або пошкоджені під час війни.

Сьогодні у «Дії» майже 21 мільйон користувачів. Вони можуть скористатися 21 документом та понад 30 державними послугами просто зі смартфона.

Навіть ЄС визнає українські цифрові досягнення. Українські COVID-сертифікати офіційно діють у ЄС, а цифрові паспорти України стали першими у світі. Також Україна є четвертою країною в Європі з цифровими водійськими правами.

Під час повномасштабного вторгнення у «Дії» з'явилися додаткові послуги для громадян:

- «Документ – коли втрачено паспорт;
- «Підтримка – для фінансової допомоги;
- «Відновлення – якщо житло пошкоджене або зруйноване.

Україна продовжує розвивати цифрові сервіси навіть під час війни. Завдяки «Дії» громадяни можуть отримувати державні послуги швидко, безпечно та дистанційно. Це забезпечує громадянам доступ до важливих документів і державної підтримки навіть у складних умовах.

9. Досвід українських громад, які вже співпрацюють з ЄС: Приклад Вінниччини.

Уже другий рік поспіль Вінницька громада бере участь у міжнародному проєкті SUN4Ukraine, який є частиною ініціативи Європейського Союзу – Місії кліматично нейтральних та розумних міст. Мета – досягти кліматичної нейтральності до 2030 року. Завдяки цій участі Вінниця отримує практичні рекомендації щодо підвищення екологічних стандартів та покращення якості життя мешканців. У рамках проєкту місто отримало доступ до міжнародного досвіду, технічної підтримки та експертних консультацій. Такий підхід дозволяє більш ефективно втілювати політику сталої мобільності, запроваджувати «зелені» рішення у міському просторі та впроваджувати інноваційні моделі енергоефективності. Представники громади підкреслюють: подібна співпраця це не просто проєкти на папері, а реальні кроки, що допомагають українським громадам долучитися до глобального діалогу про зміни клімату. У 2024 році місто було представлено на конференції з відбудови України у Вероні, де зібралися представники місцевого самоврядування, бізнесу та інституцій ЄС.

Як зазначив міський голова Сергій Моргунов, такі заходи – це більше, ніж обговорення технічних аспектів відбудови. *«Це був діалог про цінності, довіру та партнерство»*, – прокоментував він. У межах заходу відбулася також зустріч з представниками італійського медичного закладу, з якими раніше реалізовували спільні ініціативи. Цього разу сторони домовилися розширити співпрацю у напрямку реабілітації – особливо важливої теми для України в умовах повномасштабної війни. На думку Моргунова, саме місцеве самоврядування є сьогодні ключовим рушієм змін: *«Міста та громади – це символ стійкості, надії та відродження України. Саме вони формують нову європейську Україну через реформи, децентралізацію та ефективну взаємодію з міжнародними партнерами»*. Уже наступного року, у травні 2025-го, Вінниця представила свої ініціативи на ще одній знаковій події – Конференції міст Місії – 2025, що проходила у Вільнюсі. Цей захід об'єднав сто європейських міст, які беруть участь у кліматичній місії ЄС, щоб підсумувати досягнення й обмінятися практиками сталого розвитку. Вінницю на події представляв заступник міського

голови Владислав Скальський, який підтвердив, що місто продовжує реалізовувати свій Зелений курс, започаткований у 2022 році. *«Ми не лише запозичуємо досвід європейських партнерів, а й ділимося власними напрацюваннями, – зазначив Скальський. – Участь у SUN4Ukraine дає нам доступ до фахової підтримки, інноваційних рішень і можливість прокладати міст між локальними ініціативами та глобальними змінами у сфері клімату».*

Ще одним показовим прикладом залучення громади до європейських процесів став фестиваль RazomDiiemo Fest, який відбувся у Вінниці у 2024 році. Саме на цьому майданчику було представлено понад 60 субгрантових проєктів, які реалізуються на Вінниччині за фінансової підтримки ЄС. Це екологічні ініціативи, освітні та культурні проєкти, підтримка вразливих груп населення, розвиток молодіжного сектору тощо. Загалом по Україні на той момент діяло 56 грантових і понад 1 8777 субгрантових проєктів, а загальний обсяг підтримки громадських організацій перевищив 104 мільйони євро. Ці цифри – не просто статистика. Це приклади реальної допомоги: у сфері культури, освіти, захисту прав людини. А також це свідчення того, як українські громади вже стали активними учасниками спільних європейських процесів.

Ключовим елементом фестивалю стала панельна дискусія «ЄС та Україна. Партнерство, підтримка та майбутнє», під час якої учасники обговорили вплив європейської допомоги на діяльність громадських організацій в умовах війни. Представники ОГС наголосили, що завдяки оперативним рішенням ЄС на початку повномасштабного вторгнення, громадський сектор зміг адаптуватися до нових викликів: розгорнути екстрені ініціативи, підтримати вразливі групи населення та запустити масштабні регіональні проєкти. Саме така підтримка: фінансова, організаційна, стратегічна – дозволяє громадянському суспільству залишатися активною частиною процесів відновлення та розвитку. Учасники дискусії також відзначили, що нині роль місцевих ініціатив у партнерстві з ЄС лише зростає, і в майбутньому цей напрям залишатиметься серед пріоритетів європейської підтримки громадянського сектору.

10. Європейські освітні можливості для українців: стипендії, обміни, навчання.

Війна змінила багато аспектів життя українців, у тому числі й освітні можливості. Попри складні умови студенти, викладачі, молоді фахівці продовжують шукати шляхи для професійного розвитку та навчання. Одним із таких шляхів залишається участь у міжнародних програмах академічної мобільності. Європейський Союз активно розвиває освітні ініціативи для України. Програми на кшталт Erasmus+, House of Europe, DAAD та інші відкривають доступ до якісної освіти, стажувань та обміну ідеями з європейськими партнерами.

Можливості, які відкриває Erasmus+

Серед усіх програм академічної мобільності саме Erasmus+ є однією з найвідоміших та наймасштабніших. Вона охоплює широкий спектр можливостей: від навчання за обміном до стажувань, викладання та участі в міжнародних освітніх проєктах. Програма діє в більшості країн Європи, і вже багато років поспіль у ній беруть участь українські університети, студенти та викладачі. Після початку повномасштабної війни умови участі для українців були адаптовані: передбачено спрощену процедуру подачі документів, додаткову фінансову підтримку, а також нові формати співпраці між університетами. Erasmus+ залишається однією з головних платформ, яка дозволяє українській молоді здобувати європейський досвід без втрати зв'язку з власною освітньою системою.

З 2022 року понад 33 000 українців взяли участь у різних формах мобільності в межах програми Erasmus+, включаючи навчання, стажування, викладання, молодіжні та шкільні обміни, а також віртуальні проєкти. Подання заявок відбувається через український університет, який має чинні партнерські угоди з закладами в країнах ЄС. Перелік актуальних конкурсів та умови участі регулярно оновлює House of Europe: гранти міжнародної мобільності У 2025 році програма House of Europe продовжує надавати підтримку українським освітянам,

зокрема через ініціативу Digital Labs. Ці інтенсивні онлайн-курси спрямовані на розвиток професійних навичок педагогів, особливо з південних регіонів України, таких як Одеська, Миколаївська, Херсонська, Запорізька, Вінницька, Кіровоградська та Дніпропетровська області. DAAD: німецькі стипендії для українських студентів та науковців DAAD (Німецька служба академічних обмінів) одна з найвідоміших європейських програм підтримки освіти та науки. У 2022 році було створено спеціальний контактний центр для українців у Німеччині, аби допомогти студентам, які втекли від війни, знайти освітні можливості. *«Ми хотіли, аби ця інформація, ця велика готовність допомогти, дійшла до цільової групи. Адже стипендіальні пропозиції мають сенс лише тоді, коли потенційні стипендіати про них знають»*, – наголошує Урсула Пайнтнер, директорка з комунікацій DAAD. У 2025 році розпочалася ще масштабніша ініціатива, а саме Німецько-українська мережа університетів, на яку німецький уряд виділив 24 мільйони євро до 2029 року. За словами Пайнтнер, основна мета – посилити міжнародні освітні зв'язки, сприяти автономії українських університетів та зробити навчальні програми більш адаптованими до європейських стандартів. Про програму «Future Ukraine» У межах програми «Future Ukraine» українські магістранти, аспіранти та постдокторанти можуть отримати фінансування для короткострокових дослідницьких поїздок до Німеччини тривалістю від одного до шести місяців.

Програма охоплює всі академічні дисципліни та передбачає щомісячну стипендію, покриття витрат на проїзд та медичне страхування. Основні критерії відбору: переконливий дослідницький проект та академічні досягнення. Заявки потрібно подавати щонайменше за три місяці до запланованої поїздки. Освітні програми за підтримки ЄС стали важливою частиною навчального досвіду для багатьох українських студентів. Це не тільки особиста можливість для розвитку, а й шанс побачити, як працює освіта в інших країнах, налагодити нові зв'язки та застосувати цей досвід в Україні.

11. Інтерв'ю з учасницею Erasmus+

1) У якому університеті та місті ти навчалася за програмою Erasmus+? Я навчалась у місті Варшава, Польща. У Варшавському університеті.

2) Цікаво дізнатися загалом про освітній процес за кордоном. Як була побудована навчальна програма? Більше уваги приділяли практиці чи груповій роботі / самостійному навчанню? На самому початку, я повинна була обрати предмети з тієї вибірки, яку надає університет. Ті предмети мали відповідати моїй спеціальності та кількості кредитів (чесно не пам'ятаю точної цифри). Після того, набирались групи за обраними предметами, у разі, якщо на якийсь з них група не набиралась – тебе повідомляють та пропонують обрати інший. Щодо практики, особисто в мене не було як таких лекцій, це радше були дискусії на основі яких виконувались практичні завдання. Були як і групові завдання (в нас створювали команди або ставили двох людей в пари) та і індивідуальні.

3) Якою мовою проходило навчання? Якщо англійською, чи виникали труднощі з мовою під час навчання чи в побуті? Навчання проходило англійською мовою, труднощів не виникало багато, всі викладачі ставились з розумінням до акцентів чи помилок, адже сам не є носіями мови. Певно найважче було в гуртожитку, адже там розмовляли польською і мало хто знав англійську. А так, думаю, через те що я жила в столиці, то проблем в житті з англійською мовою не було.

4) Багато студентів також цікавляться фінансовими умовами програм обміну. Чи була передбачена стипендія для учасників програми? Особисто в мене була стипендія, і вона покривала абсолютно всі мої витрати під час побільності (проживання, їжа, транспорт і тд)

5) Чи відчувалася різниця між українськими студентами та студентами-європейцями? Не можу сказати, що різниця величезна, проте так, вони більш вільні в своїх діях та поглядах, адже не перебувають під постійним стресом війни, як наші українські студенти.

6) Як європейські студенти ставилися до України та подій, що в нас відбуваються зараз? Насправді лояльно, мені не співчували і не запитували як

там в нас в Україні. Мені насправді це подобалось, бо тоді я відчувала, наче живу нормальне звичайне життя, яке мали б жити усі студенти.

7) Що б ти порадила іншим студентам, які лише планують податися на Erasmus+? Можливо, є щось, про що важливо знати заздалегідь? Обов'язково подавайтесь, на мою особисту думку, будь-які труднощі, які можуть виникнути в процесі подачі документів або що – варті того, щоб потрапити на Еразмус+. Це прям дійсно та можливість, яку не треба пропустити.

12. Звіт. Цифрова освіта та європейські стандарти: Український шлях трансформації.

Як Цифровізація змінює українську освіту та вписується в європейський контекст? Саме про це говорили під час панельної дискусії «Цифрове навчальне середовище в європейській освіті», що відбулася в межах Днів кар'єри ЄС у Донну Імені Василя Стуса. Експертки наголосили: цифрова трансформація - це не лише про технології, а про людей, які вміють відповідально ними користуватися. Європейський Союз ще у 1996 році презентував Зелену книгу «Життя і робота в інформаційному суспільстві: спочатку люди». Сьогодні він залишається незмінним: технології мають служити людині, а не навпаки. Саме тому сучасна освіта повинна формувати цифрову грамотність, критичне мислення та етичну культуру користування інформацією. Під час дискусії експертка Ольга Одінцова нагадала, що Європейська комісія визначила п'ять базових цифрових компетентностей: інформаційну грамотність, цифрову комунікацію, створення контенту, безпеку та вирішення проблем. Без них неможливо стати активним громадянином сучасного цифрового суспільства.

Серед ключових тем обговорення була рівність доступу до цифрової освіти. Олена Білецька наголосила, що ініціативи на кшталт Giga (спільного проєкту ЮНІСЕФ та ІТУ) мають підключити до інтернету кожен школу світу до 2030 року. В Україні ж активно впроваджуються програми «Дія.Освіта» та створюються цифрові навчальні центри у співпраці з міжнародними організаціями, щоб діти та молодь могли навчатися навіть під час війни.

Не оминули увагою й тему штучного інтелекту в освіті. Як зазначили спікерки, це вже не майбутнє, а реальність, із якою щодня стикаються і студенти, і викладачі. Водночас постає питання етики, безпеки та достовірності, адже ті самі алгоритми, що допомагають навчатися, можуть поширювати дезінформацію. Розв'язати це можна лише одним шляхом - масовим розвитком цифрової та медіаграмотності.

На завершення учасниці дискусії дійшли спільного висновку: українська освіта впевнено рухається до європейських стандартів. Цифрове навчальне середовище має бути не лише технологічним, а й людським - безпечним, інклюзивним і відкритим.

Саме така модель освіти здатна формувати громадян, які зможуть жити, працювати й мислити в єдиному європейському цифровому просторі.

13. Європейський формат руху в Україні.

Україна почала масштабну інтеграцію залізниці до європейської транспортної системи. Перехід від радянської широкої колії (1520 мм) до європейського стандарту (1435 мм) дає змогу рухати пасажирські та вантажні потяги без зупинок на кордоні. Це один із ключових кроків на шляху до повної євроінтеграції транспортної інфраструктури. На заході країни вже побудована перша євроколія на маршруті Чоп – Ужгород, що напряду з'єднує Україну зі Словаччиною, Угорщиною та Австрією. 22-кілометрова ділянка дозволяє запускати прямі міжнародні рейси та зменшує час очікування на кордонах. Це скорочує логістичні витрати й відкриває нові можливості для експорту українських товарів до ЄС. Будівництво здійснюється за участі Connecting Europe Facility, Європейського інвестиційного банку та партнерів зі Словаччини й Угорщини. Україна поступово переходить до тих же стандартів управління, безпеки та технічних норм, які діють у країнах-членах Євросоюзу.

14. Тренди цифрової освіти в Європі.

Адаптивні платформи підбирають завдання під рівень учня, починаючи кожний урок із короткого тесту. Вчителі отримують більше часу для живої

роботи з дітьми, а не рутинних перевірок. Зростає важливість метакогніції: учні можуть просити ШІ написати текст чи розв'язати задачу, тому викладачам треба створювати більше усних та Інтерактивних форматів, щоб бачити справжнє мислення учнів. Інклюзивність є ключовим принципом, ШІ має не віддаляти, а навпаки зближувати учня, вчителя й родину. Естонія - один із лідерів цифрової освіти в ЄС, і сьогодні країна переходить до моделі персоналізованого навчання, де кожен учень отримує індивідуальний освітній маршрут. Для цього в школах запускають AI-council - експертну групу, яка формує принципи та правила інтеграції штучного інтелекту в освіту.

Принципи використання ШІ повинні бути чіткими: прозорість, критичність, відповідальність. Міністерство готує національні рекомендації, щоб керівники шкіл і вчителі впроваджували ШІ стабільно та без ризиків.

У Європейському Союзі micro-credentials стають одним із ключових трендів цифрової освіти, адже дозволяють здобувати конкретні навички швидко, гнучко й офіційно. Це короткі курси - від кількох тижнів до кількох місяців - після яких учасник отримує визнаний цифровий сертифікат, що підтверджує його компетентності. ЄС уже створив спільні стандарти для таких сертифікатів, щоб вони визнавалися в різних країнах і роботодавцями на ринку праці. Micro-credentials особливо важливі для професій, які швидко змінюються під впливом технологій - від ІТ до цифрової комунікації, аналітики даних та медіаграмотності. Для студентів і дорослих це можливість швидко адаптуватися до ринку праці, підвищувати кваліфікацію без довгих програм та створювати індивідуальні освітні траєкторії. А для університетів - спосіб модернізувати освіту й відповідати європейським стандартам lifelong learning Micro-credentials стають ключем до інтеграції української освіти в європейський простір, оскільки відкривають доступ до оновлених компетентностей і дають більше можливостей для академічної мобільності та професійного розвитку. У Європі стрімко зростає модель cloud-based universities - університетів, де ключові навчальні процеси, сервіси й інфраструктура працюють у хмарному середовищі. Це дозволяє

забезпечити стабільний доступ до навчання незалежно від місця перебування, пристрою та технічних обмежень. Хмарні платформи дають студентам і викладачам можливість користуватися електронними кабінетами, цифровими бібліотеками, віртуальними лабораторіями та системами управління навчанням у будь-який час. Це робить освітній процес гнучким, масштабованим і стійким навіть під час війни, відключень чи релокації. Cloud-based universities також відкривають шлях до інтеграції штучного інтелекту, аналітики навчання та адаптивних освітніх систем. Це формує новий тип цифрової екосистеми, у якій навчання стає доступним, безпечним та відповідає європейським стандартам цифрової трансформації. Open Educational Resources (OER) це навчальні матеріали, які є вільними для використання, адаптації та поширення. Європейські країни активно переходять на модель відкритої освіти, щоб зробити знання доступними кожному - незалежно від регіону, фінансових можливостей чи статусу навчального закладу. Для України розвиток OER є стратегічним кроком на шляху до євроінтеграції: він забезпечує рівний доступ до знань, підтримує університети під час релокації та сприяє гармонізації українських освітніх стандартів із європейськими.

15. Міні-словник євроінтеграції.

Acquis communautaire. Усі правила, норми та стандарти Європейського Союзу, які зобов'язана виконувати країна-кандидат. Це включає законодавство ЄС, судову практику, принципи, політики та вимоги до держав-членів.

Screening. Перевірка законодавства країни-кандидата на відповідність нормам ЄС. Скринінг дає зрозуміти які закони та правила варто оновити, перш ніж розпочнуться переговори по кожній сфері.

Digital Education Action Plan. Стратегія ЄС на 2021-2027 роки щодо розвитку цифрової освіти. План передбачає модернізацію навчальних систем, цифрові навички для громадян, інвестиції в інфраструктуру та інновації у школах і університетах.

European Skills Agenda. Довгострокова політика ЄС щодо розвитку навичок у громадян. Мета - забезпечити якісну освіту, професійну підготовку, перекваліфікацію та доступ до нових компетентностей, необхідних для ринку праці.

Copenhagen criteria. Умови, які країна повинна виконати, щоб стати членом ЄС: демократичні інститути, верховенство права, права людини, ринкова економіка.

Roadmap to EU Accession. Документ, у якому ЄС і країна-кандидат узгоджують пріоритетні реформи, дедлайни та очікувані результати.

16. Відеоматеріал. Євроінтеграційний міф/факт.

«Європа занепадає». Отож, перший міф: Європа нібито «занепадає». Насправді це не так. По-перше, Економіка Європейського Союзу входить у глобальну трійку – поруч зі США та Китаєм. У 2022 році ВВП перевищив 16,5 трильйонів доларів. По-друге, Євро це друга найвпливовіша валюта у світі. А 27 держав – досі незалежній й суверенні. Тому ні, «занепад» - це точно не про Європу.

«Україну в Європі ніхто не чекає». Другий міф, який часто чути: «Україну в Європі не чекають». Однак факти говорять протилежне. Україна – офіційний кандидат на вступ до ЄС. Перед цим ми підписали Угоду про асоціацію, отримали поглиблену ЗВТ, а з 2017 року маємо безвіз. Європа розуміє, що Україна посилює продовольчу безпеку, оборону та енергетичну незалежність усього континенту.

«Вступ України до ЄС блокуватимуть сусіди – країни ЄС: Польща, Угорщина, Словаччина». Вже ухвалені рішення Європейським Союзом надати Україні статус кандидата, а потім відкрити переговори про членство, показують, що це не так. Тим не менш, дуже важливим є постійна підтримка добросусідських відносин з усіма сусідами-державами ЄС і з Молдовою як країною-кандидатом на членство. Узгодження економічних інтересів,

знаходження свого місця у Внутрішньому ринку ЄС під час процесу вступу в ЄС є одним із викликів, який додали всі країни-кандидати тоді і члени ЄС зараз.

«Європа втомилася від України». Європа нібито «втомилася» від нас. Але реакція ЄС на повномасштабну війну показує зовсім інше. ЄС надав значні суми підтримки, прийняв мільйони українців, забезпечив зброю, гуманітарну та енергетичну допомогу. 74% громадян Євросоюзу підтримують допомогу Україні.

«Чи правда, що з вступом до ЄС Україна втратить частину суверенітету?» Насправді ні. Вступ до Євросоюзу це не про втрату незалежності, а модернізацію держави за європейськими правилами, тими самими, які базуються на свободі, демократії та верховенстві права. Після вступу Україна так само, як і всі інші країни-члени, братиме участь у розробці спільних рішень і впливатиме на політики ЄС. Тож міф про «втрату суверенітету» це просто ще один інструмент російської пропаганди.

17. Добірка пояснень щодо найбільш поширених міфів про Україну та ЄС. Що з них є правдою, а що лише міфами?

«ЄС змусить Україну скасувати всі пільги». ЄС не скасовує соціальні пільги країн-членів. Соціальна політика - це компетенція кожної держави. У ЄС Існують рекомендації щодо рівності, гендерної політики, захисту вразливих груп, але ніхто не змушує країни відмовлятися від власних систем пільг. Навпаки деякі країни ЄС мають більше й ширші соціальні пакети, ніж Україна.

«Після вступу в ЄС Україна мусить запровадити євро одразу». Запровадження точно не одразу. Країна-член сама вирішує, коли переходити на євро. Перед цим вона має приєднатися до ERM-II, а потім виконати економічні критерії (стабільність цін, курс, дефіцит бюджету). Польща, Чехія чи Угорщина у ЄС, але досі не мають євро.

«ЄС вимагає повного переходу на євроколію». ЄС не змушує країни повністю перейти на європейський стандарт колії. Перехід на 1435 мм це економічний і безпековий інтерес самої України, а не вимога ЄС. Європейські

стандарти стосуються інтероперабельності (здатність до взаємодії), а не примусового демонтажу всієї інфраструктури. Україна самостійно буде відрізки євроколії на ключових маршрутах (Мукачєво-Чоп-Ужгород, Львів-Польща).

«Еразмус+ доступний тільки магістрам». Erasmus+ відкритий для всіх рівнів від бакалаврату до докторантури освіти: у межах академічної мобільності можуть брати участь бакалаври, магістри, аспіранти, викладачі та навіть працівники університетів. Також існують молодіжні обміни, волонтерські програми, стажування.

18. Відеоматеріал. Опитування: що українці думають про Європу?

«Кажуть, у Європі все за розкладом. Тож настав час і нам поговорити про неї сьогодні дізнаємось що думають вінничани про європейську інтеграцію?»

1. Коли чуєте слово «Європа» – що перше спадає на думку?
2. Чи відомий вам термін «євроінтеграція», можливо знаєте що він означає?
3. Чи хотіли б ви, щоб Україна стала членом ЄС? Якщо так, то чому?

Яким Ви бачите майбутнє України у складі Євросоюзу? Чи відчуваєте що зміниться щось глобально?

19. Відеоматеріал. Чому ми досі не в Європі?

Чому Україна досі не в Європейському Союзі? Звучить провокаційно, правда? Але почнімо з головного: Україна вже в Європі. Географічно, культурно, історично. Проте членство в ЄС це юридична, економічна та політична інтеграція, і вона відбувається не за один день.

Щоб стати частиною ЄС, країна повинна відповідати так званим Копенгагенським критеріям. Це як вступні іспити. Ти можеш мріяти про університет, але поки не пройдеш ЗНО, тебе не зарахують. Так само і з країнами: демократія має працювати, суди мають бути незалежними, права людей захищеними, економіка функціональною. І найголовніше все це має працювати не «на папері», а в реальному житті.

Україна вже зробила величезний шлях. Ми підписали Угоду про асоціацію, проводимо реформи, змінюємо законодавство, відкриваємо ринки. Але ключове ми боремося проти зовнішньої агресії, яка напряду впливає на всі ці процеси. І поки ми захищаємо свою демократію, Європа бачить, що ми захищаємо і її принципи.

Тут важливий момент: ЄС не приймає країни з незавершеними конфліктами та окупованими територіями. І війна з Росією це фактор, який не прискорює, а навпаки ускладнює шлях. Але парадокс у тому, що саме війна довела: Україна не «сіра зона», а гарант безпеки для Європи. Ми щит, який коштує Європі дешевше як союзник, ніж як сусід без інтеграції.

Тож питання «Чому ми досі не в Європі?» поступово трансформується в інше: що ми отримуємо від цього процесу вже зараз? Доступ до європейського ринку, освітні програми, цифрові стандарти, підтримка бізнесу, модернізація інфраструктури, медіаграмотність, боротьба з корупцією, захист персональних даних – усе це частини євроінтеграції, яку ми вже живемо. Навіть той факт, що ми зараз обговорюємо фейки, цифрові закони та стандарти – це теж інтеграція.

Тож відповідь проста: Ми не «ще не в ЄС». Ми вже в процесі вступу. І цей процес відбувається не на словах, а в нашому повсякденному житті: у цифрових застосунках, у нових законах, у реформах, у принципах, за які ми воюємо. Членство це лише формальна крапка. А шлях до нього це і є сама Європа, яку ми будуємо прямо зараз.

20. До та після: як змінилася Україна за 10 років на шляху до ЄС?

Коли ми говоримо про євроінтеграцію, то часто звучить фраза: «Ну, це довгий процес». Але замість того, щоб просто чекати «коли візьмуть у ЄС», варто подивитися, що вже змінилося за останні 10 років. І тут контраст дуже відчутний. 10 років тому багато речей здавалися майже неможливими: корупція була частиною побуту, цифрових державних сервісів не існувало, медіаграмотність була рідкістю, а українці мало знали, що таке європейські стандарти, як працює ЄС і чому це взагалі комусь потрібно. Сьогодні Україна змінюється не лише на

словах. Ми будуємо цифрову державу, яку визнають у Євросоюзі, впроваджуємо європейські стандарти в торгівлі, освіті, культурі, інфраструктурі та навіть у залізничних коліях. Бюрократія поступово переходить у смартфони, з'явилися інструменти е-демократії, ми навчилися верифікувати інформацію, і суспільство стало вимогливим до держави. Ці зміни не завжди ідеальні, але вони системні. 10 років тому ми вже знали, куди хочемо рухатися. Тепер ми знаємо, як. Після Революції Гідності курс на ЄС закріпили не лише політичні лідери його підтвердили люди. Євроінтеграція стала не дипломатичним гаслом, а повсякденністю. Вона в смартфоні, у відкритих публічних реєстрах, у конкуренції бізнесу, у нових правилах для освіти, у боротьбі з пропагандою, у захисті персональних даних і свобод. А найголовніше змінилось наше уявлення про «громадянина». Ми перестали сприймати державу як щось абстрактне. Коли ми подаємо електронну петицію, голосуємо онлайн, фіксуємо корупцію через додатки, беремо участь у волонтерських проектах ми і є Європа. Там громадяни не «спостерігають», вони впливають. І саме цьому довелося навчитися нам. Сьогодні Україна не просто адаптується до норм ЄС. Ми показуємо Європі, що здатні бути частиною спільноти рівних і сильних. Повномасштабна війна стала доказом: наші цінності це не політичні декларації, а реальні дії. І саме тому до України ставляться не як до прохача, а як до партнера.